

פרשת ויקהל-פקודי – "החודש"

"ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם.. ששת ימים תעשה כל מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון לה'.." (שמות ל"ה, א'- ב').

בכל התורה כולה מסופר רק פעם אחת על אסיפת עם 'כללית' והיא בפרשה הפותחת במצוות שבת.. מתחילת התורה ועד סופה אין בה פרשה שנאמר בה ויקהל אלא זאת.

אמר הקב"ה עשה לך קהילות גדולות ודרוש לפניהם ברבים הלכות שבת, כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהילות בכל שבת ושבת ולכנוס בתי מדרשות ללמד ולהורות לישראל דברי תורה..

בזה נקבע לדורות תפקידה החברתי-תרבותי של השבת בכלל ולשכבות העמלים בפרט. גדולה היא סכנת ההתנוונות הרוחנית לאדם השקוע בעבודה מפרכת. השבת מעוררת בו את כוחות הנפש הגנוזים ומרוממת אותו לספירות העליונות של פעילות רוחנית ונפשית.

(ממעין האגדה'- א. ארזי)

שיעור פרשת שבוע – לאחר התפילה

י מ י ה ח ו ל		שבת פרשת ויקהל-פקודי	
05:50←04:58	זמן תפילין /טלית	17:30	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	17:40	14:00 מנחה
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	-	שיעור הלכה אקטואלית
08:00	שחרית ג' (בביה"ס, ימים א-ה)	06:45	שחרית א'
09:44←08:49	סוף זמן ק"ש	08:30	שחרית ב'
17:40	מנחה וערבית	08:00	שחרית ע"מ
18:55←17:50	שקיעה	17:20	13:30, 12:30 מנחה
20:10	ערבית	14:00	מנחה (בבית שנון)
21:00	ערבית (בשקד ג')	16:30	מנחה ע"מ
		18:25	צאת השבת

* תחילת שיעון קיץ ביום ו' (הבא) 24.3
לפנות בוקר

שבת
שלום

כשהמסק יורד?

משכן ה' נבנה בעמל רב לפי פקודתו של משה, תחת ידיהם של איתמר בן אהרון, בצלאל בן אורי ואהליאב בן אחיסמך. בפסוקים הבאים מפרשתנו, התורה מתארת לנו את שלב ההקמה הסופי של המשכן:

"וַיְהִי בַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיית בְּאַחַד לַחֲדָשׁ הַיּוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן. וַיִּקַּם מֹשֶׁה אֶת-הַמִּשְׁכָּן. וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו... וַיִּקַּם אֶת הַחֲצַר סָבִיב לַמִּשְׁכָּן וְלַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת מִסְדָּ שְׁעַר הַחֲצַר וַיְכַל מֹשֶׁה אֶת הַמִּלְאכָה". (מ', י"ז - ל"ג).

משה מנצח על המלאכה מתחילתה ועד סופה. מבניית האדנים ועד למסך.

הציפייה הטבעית היא שמשה ייכנס למשכן בכבודו ובעצמו ויגזור את הסרט, אולם דווקא ברגע השיא הוא ממודר מהקודש ואינו מורשה להיכנס:

"וַיִּכַּס הָעָנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וַכְּבוֹד ה' מָלֵא אֶת-הַמִּשְׁכָּן וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעָנָן וַכְּבוֹד ה' מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן". (ל"ד - ל"ה).

נשאלת השאלה: מה השתנה לפתע שנוכחותם של כבוד ה' והענן מגבילים את משה מלהיכנס אל אוהל מועד? הרי רק בפרשה הקודמת משה דיבר עם הקב"ה באוהל ההתוועדות שנמצא מחוץ למחנה, פנים אל פנים בענן הכבוד, ופעמיים על הר סיני, קודם לכן:

"וַהֲיָה כָּבָא מֹשֶׁה הָאֹהֶל יָרַד עִמּוֹד הָעָנָן וְעִמְדַת הָאֹהֶל. וְדַבֵּר עִם מֹשֶׁה וְרָאָה כָּל הָעָם אֶת עִמּוֹד הָעָנָן עִמְדַת פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל הָעָם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ. וְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה פָּנִים אֶל פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל - רֵעֵהוּ". (ל"ג, ט"ו - י"א).

ובכן, לכל אדם בעולמנו ישנו 'המקום שלו והזמן שלו' וכך גם למשה רבנו - גדול הנביאים.

למשה מוקנית 'גישה חופשית' אל הקודש רק במקום ובזמן בהם הוא ממלא את ייעודו.

כשהוא מגיע לשיא ייעודו - בזמן מתן תורה - הוא זוכה לקבל הסבר מפורט מדוע רק לו מתאפשרת הכניסה לשטח הענן: **"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעַבַּת הָעָנָן, בְּעַבּוּר שְׁמַע הָעָם בְּדַבְרֵי עַמְדָּה, וְגַם בְּדָבָר יִאֲמִינוּ לְעוֹלָם".** (י"ט, ט).

ייעודו של משה היה **לבנות** את אוהל מועד בלב המחנה **ולהדריך** בו את הכוהנים, אך **לא לעבוד** בו מרגע הקמתו. אישור הכניסה הבלעדי לשטח ענני הכבוד, לא היה תקף עבור משה במשכן - היות ושם לא היה ייעודו.

ואולי, מדובר בהכנה לרגע כואב עוד יותר - סוף המסע במדבר. משה משלים ומסיים את ייעודו כמנהיג במדבר, ומאבד בשל כך את הזכות להיכנס לארץ: **"וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעֵרְבַת מוֹאָב אֶל הַר נֹבֹ ראש הפסגה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרֵחוֹ, וַיִּרְאֶהוּ ה' אֶת כָּל הָאָרֶץ אֶת הַגִּלְעָד, עַד-דָּן... וַיֹּאמֶר ה' אֵלָיו זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב לֵאמֹר לְזַרְעֶךָ אֶתְנַנָּה הָרְאִיתִיךָ בְּעֵינַיִךְ וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר".** (דברים ל"ד, א' - ה').

בשני המקרים, משה - ענק הרוח והחזון, נותן את ההשראה וההדרכה ליקבלני הביצועי: אהרון בעבודת הקודש היום-יומית ויהושע בכיבוש הארץ, ואז... בזמן הנכון, רגע לפני השיא, הוא פורש ומפנה את מקומו לאנשים המיועדים לכך.

יורם קימלמן

קיבוץ סעד אבל על פטירתו של חברנו
ראובן עברון ז"ל
ומשתתף בצערה של המשפחה

חודש ניסן

"אפה אזכרה.."

(תשע"ג)	א' בניסן - יום פטירתה של חברתנו אנה פריימן ז"ל
(תשמ"ח)	ט' בניסן - יום פטירתו של חברנו בן ציון לנדאו ז"ל
(תשס"ט)	י"ב בניסן - יום פטירתה של בתנו שרה שנון ז"ל
(תשל"ח)	ט"ז בניסן - יום נפילתו של בננו נתן עברון ז"ל
(תשס"ט)	כ"א בניסן - יום פטירתה של חברתנו שרה המל ז"ל
(תשע"א)	כ"א בניסן - יום פטירתה של חברתנו ציפורה אש ז"ל
(תשע"ב)	כ"ג בניסן - יום פטירתו של חברנו אברהם קופלוביץ' ז"ל (קופו)
(תשס"ג)	כ"ד בניסן - יום פטירתו של חברנו יוסף (פיקו) גינזברג ז"ל
(תשכ"ג)	כ"ט בניסן - יום פטירתה של חברתנו ציפיקה לנדאו ז"ל
(תשי"ג)	ל' בניסן - יום פטירתו של בנימין פולק ז"ל - אביהם של יוכבד ברזלי ואדו פולק (תשי"ג)
	ל' בניסן - יום פטירתו של דוד שטיין ז"ל - אביה של חברתנו עליזה גולדפדן ז"ל
(תשע"ה)	ל' בניסן - יום פטירתה של חברתנו חנה גולדשמידט ז"ל

לבת-חן חביביאן, אתך באבלך על פטירת אביך

ציון גבעתי ז"ל

קיבוץ סעד

אזכרה

במלאת שנה לפטירתו של אבינו משה בן צבי ז"ל ו 7 שנים לפטירתה של אמנו מרים ז"ל,

נערוך אזכרה ביום שני, כ"ז באדר, ה' 20.03.

16:45-עלייה לקבר וגילוי מצבה. 17:30 – התכנסות במועדון, כיבוד קל, מנחה.

18:00- שיעור מפי אושריאל זגורי: מודעות עפ"י תורת הבעל שם טוב.

18:45- ערבית.

המשפחה

דברי הספד לראובן עברון ז"ל בשם הקבוצה

(כתבה: רכטי, הקריא: הנלי)

בהגיע ראובן לגבורות, נכתב לו שיר:

לראובן עברון שהגיע לגבורות,

המשך להיות נעים ונוח לבריות.

כשתנ"ך מימינך – ובשמאלך סוכריות,

מקבל אפרוחים ומגדל אותם לתרנגולות.

מודד בימי הגשם את כל הטיפות,

בודק בסחף אחרי הגשם אולי ימצא מטבעות עתיקות.

מאחלים קבוץ סעד - בני כל הדורות.

השיר הזה מקצה הרבה.

ראובן ז"ל נולד בפולין והגיע לארץ כשהיה בן חודשיים, המשפחה גרה בחיפה. כילד היה "ילד טבע" הכיר את כל העצים, הפרחים והחי שבסביבה.

לאחר כתיבת ח' עבר לכפר הרוא"ה, הושפע מהרב נריה בכיוון של חסידות והביא עמו אוצר של זמירות ומנגינות. היו לו שמיעה וזיכרון מדהימים והשירים הושרו לימים בשולחן השבת של המשפחה. השירים נשארו עימו גם כאשר חלה, והזיכרון עזב אותו.

כאשר סיים את הלימוד בישיבה הצטרף לגרעין בני עקיבא, היה בין המגשימים, היה בהכשרה ב"טירת צבי" ומשם לנח"ל ולקבוץ סעד.

בסעד, החל בעבודות שונות עד שהגיע לעבוד בלול. הוא ניהל ועבד בלול בהתמדה גדולה מעל ל-50 שנה, תמיד בשקט, תמיד בהתמדה ובמסירות, בלי תלונות. ראובן לא היה שייך לאנשים שמתלוננים, משרד של הלול היה צנוע, הצניעות וההסתפקות במועט היו המאפיינים שלו. הוא היה מהאנשים שנותנים ולא מבקשים. אהבת הטבע של מי שהיה בילדותו "ילד טבע", מצאה ביטוי גם בהמשך הימים. ראובן ידע איפה האורניות מתגלות, ואיפה הדבורניות פורחות, ובלול היו עצי תאנה ועצי תות שכל הקיבוץ יכול היה לאכול מהם.

הוא נחשב כבעל "ידי זהב". כמנהל הלול הוא הכניס, כראשון בארץ, שקתות ומאביסים אוטומטיים. ראובן ז"ל קיבל מארגון מגדלי העופות אות הוקרה על התמדה ועבודה בלול.

מעבר לעבודתו הוא היה פעיל ב"מתמיד" עד שהזיכרון התחיל לבגוד בו.

פרק כואב וקשה מנשוא היתה נפילתו של הבן נתן ז"ל. במשך שנים קיימו לזכרו ימי זיכרון שעסקו בטבע נושאים שנתן כאביו נמשך ועסק בהם.

ראובן היה איש בעל הומור ובשלבים הראשונים של המחלה ההומור לא עזב אותו, הוא אהב שירים והמשפחה המשיכה לשיר לו עד תום. יהי זכרו ברוך.

מִרְיָ אֵמִיתִי מִסְפִּידָה אֶת אִמִּיהָ רֵאוּן עֲמִרוֹן ז"ל

"אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ, בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּבְדַרְךְ חֲטָאִים, לֹא עָמַד, וּבְמוֹשֵׁב לַצִּיּוֹם לֹא יָשָׁב. כִּי אִם בְּתוֹרַת ה', חִפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה, יוֹמָם וְלַיְלָה וְהָיָה כְּעֶץ, שֶׁתּוֹלַע עַל-פְּלִגֵּי-מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעָלְהוּ לֹא יִבּוֹל וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ."

אבא.

אבא שלי, שלנו.

אבא אוהב ואהוב, נדיב לאין שיעור, חייכן, צוחק ומחבק.

אבא אוהב אדם, מדבר עם כולם.

אבא עם כיס בחולצה לעט ולמשקפיים.

אבא עם ממוחטה בכיס להכין עכבר לכל דורש.

אבא עם טופי ועדשים ועם ממתק לנכדים.

אבא עם סוכריות מנטה.

אבא פותר תשבצים.

אבא חבלן.

אבא מתמיד.

אבא יודע כל אוסף מטבעות ובולים.

אבא אוהב ארכיאולוגיה, טיולים, טבע ומה שביניהם.

אבא צלם בחסד, מוצא לכל אחד את נקודותיו הטובות.

אבא ידי זהב, קלמרים מעץ, כסאות אוכל לתינוק, חנוכיות מתרמילים ריקים, סביבונם מעופרת יצוקה ועוד ועוד.

אבא זמר, צייר ברווזים, מספר סיפורים.

אבא רוכב על טוסטוס, קלנועית והופך להסעות נכדים בקיבוץ...

אבא ירא שמיים, כל שרוח הבריות נוחה הימנו, רוח המקום נוחה הימנו.

איך אפשר להיפרד בכמה מילים שיוכלו להכיל את כל היריעה.

נולדת למשפחה ציונית ברמברטוב שליד ורשה, ומיד עלית לארץ... את ילדותך עשית בחיפה ברחוב הרצל היית ילד חייכן ופעלתן, אהבת את המרחבים והטבע, כשהגעת לכיתה ט' הלכת בדרכי אחיך לשיבת כפר הרא"ה ומשם הדרך לגרעין ז' הגרעין שביסס את קיבוץ סעד הייתה מתבקשת.

בסעד היית חבלן, יחד עם רלי עליו השלום, לחמת על הבית. את אמא פגשת בין התרנגולות בלול והקמתם משפחה לתפארת. סללתם לנו דרך של ערכים ואהבת אדם, של אמונה וכבוד.

לפני ארבעים וחמש שנים נהרג נתן, בנך, אחינו הבכור. את מילותיך אני נושאת עימי עד היום. חיבתך אותי ואמרת לי "מרים, אלוהים רוצה את הטובים אצלוי", גם אז בשנתי העשירית לא האמנתי שיש אמונה מסוג זה, אמונה צרופה שעמה הלכת לאורך כל הדרך.

הקפדת על תפילות במניין, היית ממייסדי ה"שטיבל של ליפא", דאגת לארון לסידורים, לסטנדר והכל ביראת שמיים. אהבת את שיעורי פרשת השבוע, וללמוד כל דבר הקשור בכתבי הקודש.

כשנולד אחיה נהוראי בנו הבכור, סיפרתי לך על החלטתי לתת את הסנדקות לדוד דניאל, שיצא מהשתלת מח העצם. לא היססת לרגע ונתת את ברכתך. שנתיים וחצי לאחר מכן זכינו שתהיה הסנדק של ינון בנו השלישי. כך התבקש שינון יכתוב את עבודת השורשים עליך. כבר לא היית במיטבך, אבל את הסיפור הידוע מכל על זריקות הכלבת, סיפרת היטב.

כילד חיפאי, בעשור בראשון לחייך, ננשכת על ידי כלב בדרכך לבקר את אביך בעבודתו. בחרת ללכת למד"א לבד, על מנת לקבל זריקות נגד כלבת. שם פגש אותך עיתונאי מקומי, שהיה מופתע מילד שמגיע לבדו לקבל טיפול וכתב על כך בעיתון המקומי. עוד סיפרת לינון על אמך שנפטרה בילדותך שהייתה מלאה בטוב ונתינה. שדאגה לנשות רמברטוב שהגיעו ארצה לאחר התופת.

הנדיבות של אמך לא פסחה גם עליך, היית אדם נוח ואהוב לכל מכריך. אהבת האדם שבך הייתה נר לרגליך. בכל מקום אליו הגעת יצרת שיחה עם הסובבים. בנועם ואצילות.

כל אדם שנפגש איתך במהלך חיך תמיד ציין את סבר הפנים החם ואת האהבה שאתה מפיץ סביבך.

בעשור האחרון נחלשת, ולמרות זאת שמרת על חוש ההומור המיוחד לך, וידעת שמצבך דועך. נהגת לומר: אני מזדקן, תזכירו לי. אני לא מבין תסבירו לי שוב. הרבה מהתקשור איתך היה דרך השירה אותה כל כך אהבת.

לפני שנתיים עברת לבית ליצ'ק, במשך שנתיים סעדו ודאגו אותך במסירות עד אין קץ. כשחגגנו בקיץ האחרון את יום הולדתך התשעים אמרה לי האחות במחלקה, אבא לא מדבר, אבל מהתנהגותו והבעות הפנים שלו, רואים שהיה איש טוב ונדיב. אנחנו כל כך אוהבים אותו במחלקה.

השבוע כשישבתי לידך בבית החולים שרתי לך את החליל, והשפתיים נעו יחד איתי...

בחרת ללכת מאיתנו לפנות בוקר של שבת פרשת כי תישא, זכות השמורה לצדיקים כמוך.

תודה לך אבא אהוב על 54 שנים נפלאות במחיצתך, אתה מתאחד עכשיו עם כל אוהביך שם למעלה. תחבק את נתן בשבילינו, תרביץ איזה סיור בגיפ של המתמיד עם רלי. היה מליץ יושר עבורינו ועבור עם ישראל, תשמור עלינו באהבה מלמעלה.

אני ממשיכה את דרכך ומסיימת עם מזמור לתודה שידעת לומר גם בעתות קשים וכואבים:

"מזמור לתודה הריעו לה' כל הארץ עבדו את ה' בשמחה באו לפניו בְּרִנָּה דָּעוּ כִּי ה' הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשָׂנוּ, וְלוֹ אֲנַחְנוּ, עִמּוֹ וְצֵאן מִרְעֵיתוֹ. בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה, חֲצֵרֹתָיו בְּתִהְלָה, הוֹדוּ לוֹ, בְּרָכוּ שְׁמוֹ כִּי טוֹב ה', לְעוֹלָם חֲסִדוֹ, וְעַד דֹּר וָדֹר אֲמוֹנָתוֹ".

תהי נשמתך צרורה בצרור החיים

הבת ימימה ברכן סופרת לאביה ראובן ז"ל

אבא יקר,

אנחנו נפרדים ממך היום, אבל בעצם נפרדנו כבר לפני שנים, את הדברים הבאים אני כותבת על האבא שהיית לנו כילדים, ועל הסבא שהיית לילדינו, לפני שהדמנציה החלה לאכול חלקים במוח הישר והטוב שלך.

התחנות בחייך – הילדות בחיפה כבן זקונים למשפחת שלמה וחייה הוברמן, הביקורים אצל הדוד ישראל במחלבה בעפולה, הלימודים בכפר הרא"ה, ההכשרה בטירת צבי, כל אלה עיצבו את דמותך כפי שאנחנו הכרנו אותה כשהקמת עם אמא משפחה בסעד. היית פטריוט ודובר נלהב של כל אחד מהמקומות האלה ולחיפה היית קשור במיוחד. גם בדמדומי הערפל שהשתלט על מוחך, בכל פעם שנאמר לך שהולכים לחיפה קמת והלכת בשמחה, גם אם זה היה טיול קצר בשבילי הקיבוץ.

היית אבא צעיר לאחיי הגדולים, אבל גם אני הרגשתי שקיבלתי אבא צעיר, אף שהפרידו בינינו כמעט ארבעים שנה. היית נמרץ, קל תנועה, עושה סלטות באוויר ומקפיץ שלוש אבנים ברצף על גב כף היד בחמש אבנים. לוקח שלושה או ארבעה ילדים על האופניים בירידה הגדולה, יד אחת אוחזת בכידון והאחרת בסל כביסה מאולתר מסדין קשור. היית יוצא לטיולים של הקיבוץ כמלווה ומוביל אותנו לטיולים משפחתיים גם במקומות לא שגרתיים. לא אשכח איך כשהייתי בת ארבע או חמש, הידרדרנו שנינו בירידה מסוכנת לבריכת המשושים. הייתי על הידיים שלך ואתה לא נתת לי ליפול וספגת את פגיעת הסלעים, וגם הצלחת לבלום את הנפילה כך שגם אתה קיבלת רק מכות יבשות. בשדות המשק היית מטייל ומחפש חרסים ומטבעות עתיקים.

א-לוהים חנן אותך "בְּחֶמְלָה בְּתַבִּינָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה." בעיני הילדה שלי היית כל יכול. אם משהו היה מתקלקל – אתה היית מתקן. סנדלים, אופניים, טרנזיסטורים לחברי הקיבוץ, או כל מה שזקוק להתקנה בבית. בזמנך החופשי עסקת בנגרות ובנית לולים לתינוקות, כיסאות אוכל לילדים, עגלול שעבר בין הנכדים, קלמרי עץ לכל נכד עם חריטה של ברווז ורהיטים שעדיין נמצאים אצל חלקנו בבית. בחנוכה יצקת סביבונים מעופרת יצוקה.

הסקרנות הבסיסית שלך, כמו ילד שלא מפסיק להתפעל מכל פריט מידע שחולף על פניו, הפכה אותך לאדם רחב אופקים, אף שההשכלה הפורמלית שלך היתה מועטה. ידעת להצביע על קבוצות הכוכבים השונות בשמים ולומר את שמן, היית ארכיאולוג חובב עם תעודה מרשות העתיקות, אספן מטבעות ובולים, השתתפת קבוע בהרצאות בקיבוץ ובשיעור הגמרא השבועי, ובגיל שישים אף לקחת שנה של חופש מהעבודה לצורך לימודים בישיבת הקיבוץ הדתי. היית פותר תשבצים וחד חידות. מספר בדיחות של חנניה רייכמן ושל דרויאנוב, סיפורים על חכמי חלם וסיפורים שסיפרת בעל פה.

ניהלת את ענף הלול שנים רבות ובזכות אותה סקרנות ואהבת ידע היית פורץ דרך בשימוש בטכנולוגיה בלולים והראשון שהכניס ללול מאביס אוטומטי. גאוות היחידה שחשת כלפי המקומות שגרת בהם חלה גם על ענף הלול, שלא תואר לו ולא הדר. שאבת הנאה רבה בכל פעם שאחד מהילדים או הנכדים אכל עוף או חביתה. היית לוקח אותי ללול בכל פעם שהגיעו אפרוחים חדשים ויחד היינו מקרבים אותם לאומנות כדי שיתחממו. אהבת את האפרוחים כמו ילדים ולי קראת אפרוח שלי. את אמא פגשת כשבאה לעבוד כנח"לאית בלול ואיתה הקמת את השבט הגדול שבא להיפרד ממך היום, שבט עברון, כולנו כשתילי זיתים סביב לשולחןך.

היית חבר בוועדות השונות, ריכזת את ועדת דת, את ועדת צדקה, היית הרבש"צ כשעוד קראו לזה מא"ז. היית חבלן, אחראי על הזיקוקין די נור, ועל הלפיד של יום הזיכרון ועל מילוי בלוני הגז של החברים. היית אחראי

על מדידות הגשם. את כל תפקידיך מילאת בענווה ובהגינות. היית אדם שפיו ולבו שווים, חבר קיבוץ אדוק, מאמין גדול בשילוב בין תורה לעבודה.

היית צלם מוכשר, ולא פעם לקחת אותי לחדר הפיתוח, והראית לי בסבלנות את כל תהליך הפיכת התשליל לתמונה. מוזיקה ושירים היו חלק בלתי נפרד מחייך. בקול הטנור הנהדר שלך היית מתחזן או שר זמירות שבת בחדר אוכל או שירי ארץ ישראל שאהבת. הכרת את המילים כולן. בשנים האחרונות גם כשנראה ששום דבר לא חודר את חומת הטשטוש שלך, שירים מהתפילה או שירי ארץ ישראל ששרנו לך עוררו בך התרגשות רבה.

היית אדם סגור ופרטי ולא החצנת רגשות גם כשפגע בנו האסון הגדול מכל ואחינו, בנך הבכור נתן, נהרג. היית עולה לקברו לבד בכל יום זיכרון לחללי צה"ל, עוד לפני שהפכנו את היום הזה ליום העלייה הרשמי של המשפחה. בארנקך נשאת תמיד את תמונתו.

אנחנו רוצים להודות לאנשים שעזרו בטיפול בך, לסמרטין פיליפ שסעד אותך בחום רב ותמיד בחיך ולאנשי בית ליציק המסורים, שטיפלו בך באהבה. תודה לחברי הקיבוץ שדאגו וטיפלו כשהיה צריך.

אבא יקר, נוח בשלום על משכבך, ועם החיך והסבלנות שלך וגישתך אוהבת האדם היה מליץ יושר לנו ולכל עם ישראל שזקוק לכך כל כך.

נצמי כרץ סופרת לסבא

סבא, בשנים האחרונות למדנו שהזיכרונות יכולים לחמוק בקלות. אני מקבצת לי את הזיכרונות ממך סבא – בזיכרוני אני ילדה, הולכת בשבילי הקיבוץ רואה עפיפון בשמיים ויודעת שסבא החליט שהיום יש רוח טובה.

בארוחת ערב בחדר האוכל, עם סבתא ואתך ואתה מצייר לי פרצוף מזיתים על פרוסה עם גבינה לבנה. אני עוצמת עיניים ויכולה לשמוע את הקול שלך, שר לנו על הילד השובב והלטאה. או את ההמנון של בני עקיבא בלחן המקורי שלו. איזה קול היה לך סבא!

כל אחד מהנכדים קיבל ממך קלמר מעץ לכבוד כיתה א', אין דבר שלא ידעת לבנות, להרכיב או לתקן, והיו הסיפורים על הילדות בחיפה על מרק מאבנים, על חתולים רעים ותרנגולים טובים. כמה שמחת בנו כשהיינו נכנסים לביתכם, גם בתור ילדים וגם אחרי שנים- כשהיינו באים עם הילדים שלנו.

תמיד מאיר פנים ותמיד מחייך. איש אוהב. אוהב את הבריות. אוהב את סבתא. אוהב את הקיבוץ ואוהב אותנו. סבא שלנו – איש הרוח הטובה. נוח על משכבך בשלום סבא.

אתה חסר לנו כל כך. אני אוהבת אותך.

תודה

תודה לבית סעד על הליווי והעזרה והמילים החמות במהלך השבעה על אבא וסבא ראובן עברון ז"ל. הרגשנו עטופים וחלק מקהילה חמה ותומכת, שנפרדה גם היא מאחד מחבריה הותיקים.

בעז"ה בשורות טובות ושמחות רבות לכולם.

שושנה עברון, משפחת אשר ושרה עברון, משפחת יובל ודבורה עברון, משפחת יואל ורחל עברון,

משפחת מירי ומיכי אמיתי, משפחת ימימה ואורי ברקן.

אלופים בדפדופים – פרשת ויקהל-פקודי-החודש/הרב ארי

לפני שנשאל את השאלות נחלק לכל המשתתפים ספרי תנ"ך. השאלות כולן יוצאות מפרשת השבוע ויוצרות חיבורים עם מקומות אחרים בתנ"ך. מה שצריך הוא להקשיב, לדפדף, לענות ולעמוד על הקשר בין שני המקורות. המוצאים משמעות מעניינת לחיבורים מוזמנים לשתף אותי.

1. על מי נאמר בפרשת ויקהל "ויקהל... את כל עדת בני ישראל" (פרק לה), ועל מי נאמר בחומש במדבר (פרק טז פסוק יט) "ויקהל עליהם... את כל העדה"?
2. מה אסור לעשות "בכל משבתיכם" בפרשת ויקהל (שמות לה), ומה צריך לעשות "בכל מושבתיכם" בפרשת החודש (שמות יב פסוק כ)?
3. לאיזו מטרה ניתן "כל פלי זהב" בפרשת ויקהל (פרק לה פסוק כב), ולאיזו מטרה ניתן "כל פלי זהב" בספר מלכים ב (פרק יב פסוק יד)?
4. מה עושה "איש חכם לב" בפרשת ויקהל (פרק לו פסוק א), ומה לוקח "חכם לב" בספר משלי (פרק י פסוק ח)?
5. מי עשה את הארון בפרשת ויקהל (פרק לז פסוק א), ומי עשה את מזבח הנחשת בספר דברי הימים ב (פרק א פסוק ה)?
6. באיזה הקשר נשמע "קול במחנה" בפרשת ויקהל (שמות פרק לו פסוק ו), ובאיזה הקשר נשמע "קול מלחמה במחנה" בפרשת כי-תשא (שמות לב פסוק יז)?
7. מה קרה בפרשת נח "בראשון באחד לחדש" (בראשית ח), ומה קרה בפרשת פקודי "ביום החדש הראשון באחד לחדש" (פרק מ פסוק ב)?
8. באיזה אירוע נאמר בפרשת פקודי "ויכל משה" (פרק מ פסוק לג), ובאיזה אירוע נאמר בפרשת כי-תשא "ויחל משה" (שמות לב פסוק יא)? מה בין "ויכל" ל"ויחל"?
9. על מי נאמר בפרשת פקודי (פרק מ פסוק לה) "ולא יכל... לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן", ועל מי נאמר בספר מלכים א (פרק ח פסוק יא) "ולא יכלו... לעמד לשרת מפני הענן"?
10. מתי נאמר בפרשת פקודי (פרק מ פסוק לה) "וכבוד ה' מלא את המשכן", ומתי נאמר בספר מלכים א (פרק ח פסוק יא) "כי מלא כבוד ה' את בית ה'?"

פרשת ויקהל-פקודי, החודש, שבת אמריכים:

מוציאים 2 ספרי תורה: בראשון – שבעה בפרשת השבוע. בשני – למפטיר בפרשת "בא": ויאמר ה'.. החודש הזה עד "תאכלו מצות". מפטירים - ביחזקאל (מ"ה, ט"ז): "כל עם הארץ" עד איש מאחוזתו" (מ"ו, י"ח)

ראש חודש ניסן יהיה ביום חמישי. המולד יהיה בליל רביעי (כ"ט באדר) בשעה 01.00, 24 דקות 121 חלקים.

אין אומרים אב הרחמים.

(לוח א"י - הרב טוקצינסקי)

פינת הטריבונה / יאיר לפיד ופרקאי אפרתי

נסו למצוא קשר בין השאלות לפרשת "ויקהל", תשובות במהופך למטה

1. מי ביצעו את השיר "זהב", ומי את "הכל זהב"?
2. מהי סצינת השיא בסרט "בן חור"?
3. ברזיל מחזיקה 5 גביעי עולם בכדורגל, אילו שתי מדינות מחזיקות בארבעה גביעים?
4. מי עקף לאחרונה את כרים עבדול ג'באר ועלה למקום הראשון ברשימת קלעי ה-NBA?
5. בסמוך לאיזו תחנת רכבת שוכן מחלף רוקח?
6. באיזה תפקיד ממשלתי נשא בצלאל סמוטריץ', בכנסת ה-22? (מתאריך 23.6.19 עד 17.5.20)
7. איזה בעל מקצוע משתמש במקצועיה?

8. איזו אטרקציה תיירותית מפורסמת יש בכיכר טרפלגר בלונדון?
9. ארזנו בתיק שמן שקדים, לאן ככל הנראה אנחנו נוסעים?
10. איזו חיה היא "תחש המשכן"?

אגדת פונוס: כמה מיני נוחלים יש במקס ילדים?

תיקונים והבהרות מהשבוע שעבר:

- 1: בטניס כבר לא משתמשים בניקוד 60, אלא פשוט סופרים ניצחון במשחקון.
- 2: גם בלול רבייה יש בית חולים.

מעשיכים לצנור מעפחות נלקקות

קהילת סעד היקרה: תודה על העזרה שלכם שנמשכת יותר מ-26 שנים, ועוד היד נטויה!

זה קורה בזכותכם, ובזכות בעלי היקר – מוריס (מתקן האופניים שמגיע בכל יום שלישי לקיבוץ). תרומתכם היא 'קרן אור' באפילה הכלכלית בה שרויות המשפחות שמקבלות את ה: בגדים (במצב מעולה) נעליים (מידות 32-40) כלי מטבח (במצב חדש)/משחקים (שלמים במצב טוב) ועוד..

כדי שהמשפחות ייהנו ממש מתרומתכם, אנא הקפידו למסור דברים חדשים או ראויים מאד לשימוש!

ת.נ' (אשתו של מוריס)

לפרטים ותיאום: מוריס - 0522626429

0522626429
 6: (0522626429) 8: 2: 9: 5: 4: 3: 2: 1: 0:
 1: 2: 3: 4: 5: 6: 7: 8: 9: 0: 1: 2: 3: 4: 5: 6: 7: 8: 9: 0:
 1: 2: 3: 4: 5: 6: 7: 8: 9: 0: 1: 2: 3: 4: 5: 6: 7: 8: 9: 0:

שבת "דורשות טוב" - תשפ"ד

בשבת הבאה (ויקרא) תתקיים ברחבי הארץ שבת 'דורשות טוב', יוזמה של ארגון 'קולך' שמטרתה לחבר בין קהילות ובין למדניות המתארחות בישובים שונים ברחבי הארץ ומעבירות שיעורים לכלל הקהילה.

לשמחתנו, בסעד נשים לומדות ומלמדות תורה כדבר שבשגרה. בכל-זאת, החלטנו להשתתף בשבת כעידוד וכתמיכה במפעל החשוב של לימוד תורה לנשים ועל-ידי נשים (לגברים ולנשים!).

אצלנו בסעד תתארח ד"ר מירי כהנא, מרצה לתני"ך וללשון במכללת אפרתה וראש החוג לתני"ך במכללה. מלמדת גם בישיבת דרישה ובלימודי יסוד ביהדות בבר אילן. בעלת תואר ד"ר מהאוניברסיטה העברית בחקר הלשון והתוכן של התרגום הארמי לתרי עשר. למדה ולימדה בנשמת, מת"ן, המדרשה בבר אילן ועוד.

את השבת עם ד"ר מירי כהנא נקדיש להכנה לחג הפסח.

וצאת דת

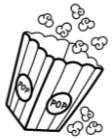
צוות נחשון מצ"ד: "סרט בהפתעה!"

"צוות נחשון" מארגן הקרנת סרט לגילאי א-ו! כל ההכנסות ייכנסו לפעילות של "צוות נחשון"

ההקרנה תתקיים בעז"ה ביום ראשון, 19.3 בשעה 17.00 במרחב חינוך (החטיבה הישנה).

מחירון: כניסה- 5 ₪, פופקורן- 4 ₪, טרופית- 2 ₪, חמצוץ -0.5 ₪.

שימו לב!: לא יתאפשר תשלום באמצעות מספר תקציב- יש להגיע עם כסף מזומן.

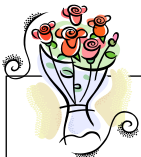

נשמח לראותכם!

לפקד וסתיו - ברכות לראל נישואיכט!
לרונית ולניר קסלר, לחנון, ליוכבד אולף
ולכל המשפחה המורחבת - איחולים למחות ולנחת!

למיכל ודביר - ברכות לראל נישואיכט!
ללית ואחיהוד דנין, לשושנה ואהרל'ה דביר
ולכל המשפחה המורחבת - איחולים למחות ולנחת!

לשירה הודיה נאלר
ברכות לבת המצווה
לרות ורן ולכל המשפחה המורחבת
איחולים למחות ולנחת!

לסנדי ויעקב פרידמן ולכל המשפחה
ברכות לבר המצווה של הנכד אילעז
בנט של שושנה (רוזי) וצמיצד טאובר
איחולים למחות ולנחת!

קצת על אופצ פוריס ו... תודות!

בפורים האחרון זכינו לעלות את ההצגה "כנר על הגג" יחד עם הקהילה המדהימה שלנו. היו שותפים רבים ושותפות רבות להפקה המיוחדת הזו ואנו מרגישות ברות מזל שפעלנו בתוך מרחב יצירתי, מלא השראה ואנרגיה הודות לשותפים/ות אלו. רצינו לומר גם תודה לכל מי שהצטרף למאגר השחקנים ולא לוחק השנה לתפקיד כזה או אחר. השתדלנו לתת מענה ולשלב בהקלטות השירים ובריקודים אך כמובן שמספר התפקידים מוגבל כבכל שנה. מוכירות לכם ולכולכם תודה גדולה מעומק הלב.

כבר בתחילת הדרך, אי שם בשלהי נובמבר 22, החלטנו שחייבים לחזור לבמה למסורת האהובה שנלקחה מאיתנו בעקבות הקורונה והחלטנו על מחזה שהוא קלסיקה לכל הדעות.

קצת על "כנר על הגג": המחזמר מבוסס על סיפורי "טוביה החולב" מאת הסופר היהודי שלום עליכם (שלום רבינוביץ' 1859-1916). סיפורי טוביה החולב ראו אור בשנת 1894 בשפת היידיש שבו נכתבו ומהר מאד הספר תורגם לשפות רבות ונמכר במיליוני עותקים. ב-1957 הועלה בתיאטרון קרנגי בניו יורק מחזה בשם "טוביה ובנותיו" ולאחר מכן ב-1964 נעשה עיבוד מחודש לסיפור והועלה המחזמר "כנר על הגג" על במת ברודוויי. מכאן והלאה נוצרו עשרות עיבודים שונים ואף סרט מוזיקלי אמריקאי כאשר כל אחד מהם קטף פרסי טוני, אוסקר וכד' בקטגוריות שונות או היה מועמד לפרסים אלו במהלך השנים.

מובן שעד היום המחזה מוצג על במות התיאטרון המובילות בעולם, וכן, בסעד שלנו..

שם המחזה נלקח מהציור "כנר" מאת האמן מארק שאגאל, שיצר ציורים סוריאליסטיים רבים אודות החיים היהודיים במזרח אירופה, שכללו לעיתים קרובות דמות של כנר, כמעין מטפורה לקיום דרך מסורת ושמחה בתוך חיים מלאים באי ודאות וחוסר איזון.

במחזה שהעלנו נשארנו נאמנים לכתיבתו הייחודית וההומוריסטית של שלום עליכם המיטיבה לתאר את חי היהודים במזרח אירופה והוספנו נגיעות ואנקדוטות קלות על סעד פרי מוחם של השחקנים האהובים והבמאי הנפלא שלנו. נסכם ונאמר שזו הייתה חוויה מרגשת, מעצימה ומהנה עד מאד ואנו מקוות שנהניתם מהמופע.

והכי חשוב - תודה לצוות הענק של האלופים והאלופות שלנו אז אנחנו חוזרות על התודות שנאמרו בסוף ההצגה: תודה לדותן - בזכותך אפשר להרים כאן כזו הפקה מרהיבה, תודה על ההשקעה העצומה, על כל המאמצים והלב שאתה נותן ועל ההתעקשות על תוספות מסובכות אך מדהימות..

אשר ומאור היקרים - תודה על התאורה וההגברה ועל שאתם מעלים את רמת המקצועיות של המופע!

לחמי ואתי שתמיד שם לתת עצה, הדרכה וכתף.

תודה לצוות שייצר לנו את התפאורה והאביזרים - רננה וטהר יערי, בנות התיכון והחטיבה היקרות, ובראש כולן - בת-חן חביביאן שניצחה עליהן. יצא מדהים!

לשרה ברביץ - על העזרה הרבה מאחורי הקלעים.

למי שבלעדיה פורים זה לא פורים - ובזכותה איש קהילה מן המניין נראה ולבוש כמו שחקן מקצוען - כמובן - חגית גולן, תודה רבה!

תודה ליוצרות ריקודי הילדים – מאור מלמד, הדס כהן, אור זיו, מיטב גינזברג וליאור חכמון. למדריכות החינוך החברתי על ההשקעה והעבודה הרבה וכמובן לרקדנים עצמם - ילדים ונוער מכיתות א' ועד ח'.

למקהלה המקסימה של רועי – מי על הבמה ומי בהקלטות- לכולכם תודה על הזמן וההשקעה, ובעיקר על שלקחתם חלק בחוויה ועשייתם אותה ליותר קהילתית ומגוונת.

וזה הרגע להגיד תודה לשחקנים המדהימים שלנו: לבני ולירן, לאלה, אביה, טוהר והדס, לשרית ולידידיה, לדני וכרמונה, לשחר ונטע, לצאלה ואלון, לנעמי ויצ ולעדינה ודביר, למוריה ותודה ליואב, על טוביה הנהדר!

תודה ענקית לעיינה סגל - הכנרת המוכשרת שביחד עם רועי ליוותה אותנו לכל אורך הערב בנגינתה. תודה גם למשפחות שבעורף, על שתמכתן בנו גם אם לעיתים הגזמנו.

תודה לרועי האלוף והגאון על מוזיקה שאין כמוה.

תודה אחרונה ללהב- על שניצחת בחיך ובמקצועיות על כל ההפקה הזו. תודה על דיוק בפרטים הקטנים שהביא ליצירה גדולה ומיוחדת, תודה על יחס אישי ונעים לכל משתתף ועל חיבור לבבות של קהילה שלמה.

ותודה לכל אנשי ונשות הקהילה על שאתם שותפים לעשייה התרבותית בסעד.

צ'י ואיכף

